

но нищо аз не чух- тъй бях улисан!

Не ми ли каза той, че Жулиета

била обречена на граф Парис.-

Или било е само сън това?

Или обезумях, като го чух

да шепне името на Жулиета?

Подай ръка!-И ти си като мене

записан в книгата на черна скръб!

В чудесен гроб ти днес ще си погребан.

Що казвам - гроб?-В чертог от светлина!

Та Жулиета тук е. С хубостта си

и гробницата да превърне в зала

за пиршество! Почивай, мъртъв братко,

от друг мъртвец погребан!

/Полага Парис в гробницата./

Назват, бил —————>|

човек преди смъртта си много весел,

и лекарите веселост наричат

оная сетна искра от живот,

която ме огрява в тоя миг,

като светкавица.-О, радост моя,

смъртта прекъсна твоя дъх, но тя

не разруши прекрасните черти,

и ти си пак каквато беше жива -

и знамето на хубостта се вее

над прелестните румени страни,